

De ce a avut nevoie Toma de dovezi palpabile?

Biserica îi dedica Sfântul Apostol Toma prima duminică de după Paști. Este singura duminică din anul bisericesc închinată unui Sfânt Apostol al Mantuitorului. De ce? Pentru că prin Toma nu mai încap nicio îndoială că Hristos a înviat. Să ne amintim că în seara zilei în care a înviat, Hristos trece prin ușile încuiate și Se arată celor zece Apostoli descoperindu-le învierea Sa. Dacă s-ar fi rămas doar la vedere, s-ar fi putut afirma că învierea Sa a fost doar în mintea Apostolilor, că nu a fost o realitate. Că să nu rămână niciun semn de îndoială, Dumnezeu îngaduie că ranile din trupul Sau să fie atinse de Toma. Atingerea e dovada că nu ești în planul visului, al închipuirii. Cum spunea părintele Dumitru Staniloae, atunci când nu visezi, ca să fii convins că nu visezi, te ciupesti sau te pipai, ca să fii sigur că este o realitate. Le-a fost greu Apostolilor să creadă că Hristos a înviat pentru că învierea Sa i-a uimit. Ei au fost martori ai învierii savarsite de El și cunosteau că cei înviați nu dispăreau. Nu puteau să nu se întrebe ce înviere este aceea în care mormantul Mantuitorului este gol. De ce nu este prezent în el dacă a înviat? Mai mult, Maria Magdalena îl confunda cu grădinarul, iar când Hristos S-a arătat lui Luca și Cleopa, acestia nu L-au recunoscut și L-au adresat ca unui străin. De ce dispărea? Pentru că aceasta este starea firească a trupului Sau înviat. Din momentul învierii, e nevoie de o altă vedere, căci trupul Sau este înviat. Faptul că Apostolii reușesc să-L vadă face parte din planul lui Dumnezeu. El îngaduie că ochii trupesti să vadă un trup duhovnicesc pentru a se convinge că învierea Sa este un fapt real. Ce s-a întâmplat cu Toma după ce a pipăit ranile din trupul înviat al Domnului? A marturisit dumnezeirea Lui. Nu a spus: cred că ai înviat din morți, ci: "Domnul meu și Dumnezeul meu" (Ioan 20, 28). Astfel, Toma s-a atins de un trup văzut și L-a marturisit pe Fiul lui Dumnezeu prezent în trupul Sau omenesc înviat. S-a ridicat mai presus de credința prezentă la evrei, conform căreia Dumnezeu este nevăzut și de neatinș. Mitropolitul Antonie de Suroj spune că Toma a cerut să-L atingă pe Hristos pentru că văzuse că ucenicii care se împărtășiseră de vestea învierii lui Hristos nu se schimbaseră. Erau aceiași oameni, doar că bucuria luase locul fricii. Apostolii îl văzuseră pe Domnul înviat, însă învierea nu devenise încă o parte a experienței lor personale. Fără această experiență Apostolii ar fi vestit învierea, dar nu ar fi fost auziți. Așa cum se întâmplă cu mulți dintre noi. Vestim și nu suntem auziți. Să ne daruiască Dumnezeu putere să trăim în așa fel încât Hristos să învieze în noi. (Adrian Cocosila)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 20 - 26 APRILIE 2015

Miercuri 22 aprilie: Vecernie	6.30 PM
Joi 23 aprilie: SFÂNTUL MARE MUCENIC GHEORGHE	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Vineri 24 aprilie: Acatistul Sfântului Mina	6.30 PM
Sâmbătă 25 aprilie: Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 26 aprilie: DUMINICA MIRONOSIȚELOR	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

IUBITI FRAȚI ÎNTRU HRISTOS DOMNUL,
Biserica Sfântul Nicolae își serbează duminică, 26 aprilie 2015, cel de al doilea ocrotitor - Sfântul Mare Mc. Gheorghe. Sfânta Liturghie va începe la ora 10.00 AM și va fi urmată de așapa frățească din sala Bisericii Sf. Teresa **VĂ AȘTEPTĂM!**

EVANGHELIA DIN DUMINICA A DOUA DUPA PASTI

In ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui. (Ioan 20, 19 - 31)

DOVEZI ALE INVIERII DOMNULUI

Trăim încă bucuria praznicului pascal, perioadă în care Mântuitorul Iisus Hristos S-a arătat ucenicilor și altor persoane, care astfel au devenit, prin mărturisirile lor, martori ai Învierii Lui. În decursul istoriei, minți rătăcite au produs fel de fel de teorii și ipoteze, uneori de-a dreptul ridicole, pentru a nega cu orice chip Învierea. Lor li se opun însă dovezi de necontestat ale adevărului acestui eveniment crucial din istoria omenirii.

În 1994, John Dominic Crossan, un așa-zis teolog creștin, publica o carte intitulată "Isus: o biografie revoluționară", în care încerca să convingă ce s-a întâmplat, sub aspect istoric, cu trupul lui Iisus după moarte și lansa ipoteza ridicolă și șocantă în același timp conform căreia "cadavrul" lui Iisus ar fi fost devorat de câini cu mult timp în urmă și că Apostolii, care-L părăsiseră, ar fi fost cuprinși de o "psihoză religioasă... prin speranță și imaginație"!

O altă teorie care, chipurile, "rezolvă problema Învierii, nelăsându-L pe Iisus să moară", enumerată de popularul editorialist catolic Mark P. Shea într-un articol pe această temă, zice că în Vinerea Mare nu Iisus ar fi fost răstignit, ci o altă persoană, Iuda Iscarioteanul, spre exemplu, iar Iisus ar fi plecat departe, poate în Japonia, în Franța sau în altă parte a lumii - cu Maria Magdalena -, punând bazele unei dinastii de Merovingieni!

Un alt scenariu susține că Iisus ar fi fost crucificat, dar n-ar fi murit, ci numai ar fi leșinat, pentru că băuse vin cu narcotice, recăpătându-și cunoștința mai târziu!

Alți "teoreticieni", implicați în mișcarea New Age, "rezolvă" și ei problema, spunând despre Iisus că ar fi doar un fel de "vedenie sfântă", iar problema morții Sale e doar "o iluzie". Nu lipsesc nici "specialiști" dintre aceia care susțin că ucenicii l-ar fi furat trupul, mințind în ceea ce-L privește pe Iisus, pentru a întemeia un cult în folos și câștig propriu.

Alții vorbesc despre faptul că Învierea ar fi fost adăugată în Noul Testament de generațiile ulterioare de creștini și că Noul Testament ar fi fost la origine numai o culegere de amintiri ale Apostolilor despre "Învățătorul mort și preceptele Sale înțelepte". Și ca totul să pară și mai verosimil, se spune că în spatele "afacerii" s-ar fi aflat însuși Apostolul Pavel. În acest sens a scris Hyam Maccoby în cartea "Făuritorul de mituri. Pavel și inventarea creștinismului". Conform acestuia, Pavel l-ar fi transformat pe "acest rabin evreu absolut obișnuit într-o imagine cosmică a lui Cristos".

Argumente de bun-simț în "Afacerea Pavel"

Editorialistul romano-catolic Mark P. Shea, pomenit mai sus, analizează aceste teorii și ipoteze referitoare la "Afacerea Pavel" într-un articol publicat în aprilie 2009 în "Inside Catholic", combătându-le cu argumente de bun-simț care, fără îndoială, la rândul lor, se constituie în tot atâtea dovezi ale Învierii Mântuitorului. "Dacă "Evangelia originală" nu a fost decât o colecție de povestiri despre Iisus care mergea ici și colo afirmând că "Frumusețea e frumoasă", atunci se pune întrebarea: ce anume o fi fost atât de interesant la El?", se întreabă retoric editorialistul.

Mark P. Shea susține că dacă de toate acestea de vină este Pavel, "atunci în nici un caz nu este și vina lui Petru. Dacă cei unsprezece Apostoli sunt hoți de cadavre, atunci nu pot fi halucinatori de bună credință, și viceversa". El mai remarcă faptul că un sfert din fiecare Evanghelie se concentrează asupra "acelei perioade de 72 de ore din viața lui Iisus din Nazaret: Patima și Învierea Sa", ceea ce dovedește realitatea acelor fapte.

Un alt argument în susținerea adevărului că Iisus a murit și a înviat, și că nu este o poveste speculată de Pavel, este și faptul că "Pavel însuși și martorii care-l cunoșteau pe Pavel, de exemplu Luca, precum și martorii care nu erau sub influența lui Pavel, ca Matei și Ioan, se aflau sub impresia că esența afirmațiilor lui Pavel nu era invenția acestuia", nici unul neobiectând atunci când el afirma că Hristos a înviat. "Dacă numai Pavel ar fi venit cu mitul despre Hristos Cel Înviat, în timp ce restul apostolilor ar fi rătăcit pur și simplu de ici-colo povestind faptele Prietenului lor, Nazarineanul Martirizat, s-ar fi aflat desigur cineva care să scrie despre acest lucru", mai spune Mark P. Shea.

Apostolii nu vorbeau ca lideri religioși

Mai sunt și alte observații și concluzii susținute de Mark P. Shea în pledoaria lui pentru adevărul Învierii lui Iisus, pe care doar le vom enumera: nici un Apostol nu a acționat după modelul vreunui lider de cult cunoscut: ei nu sunt neînfricați, fericiți, plini de curaj apostolic, teologi iluminați și inteligenți. Ei sunt un grup de oameni ale căror "onestitate și mahnire i-au determinat să recunoască în mod public că erau snobi, dușmănoși, lași, intriganți prostește, înceți la înțelegere, ambițioși, orbi, egoiști și că, atunci când a sosit testul suprem, n-au știut cum să o rupă mai repede la fugă în ceasul cumplitei încercări pentru "Învățător"; ei au continuat să vestească Învierea timp de decenii, în ciuda despărțirilor, persecuțiilor, sărăciei, amenințărilor, torturii și martiriului. Cu excepția lui Ioan, toți au fost omorâți; ei îl prezintă pe Iisus fără atribute divine, înfățișându-l slăbiciunea, teama, mărturisindu-și neștiința, punând întrebări, incapabil să facă anumite lucruri etc. "Ce mincinoși șireți, care ar fi manevrat cu istețime istoria ca să-L facă pe Iisus să apară drept Domnul Cel Înviat, ar mai fi menționat asemenea detalii tulburătoare în relatările lor?", se întreabă, întrebându-ne, Mark P. Shea.

Imposibila halucinație

Relatările contemporane Învierii menționează sute de martori, majoritatea în viață, atunci când a fost alcătuită prima scrisoare către Corinteni, care descriu Învierea în mod coerent. Apoi, se cunoaște că nici un evreu mincinos din primul secol nu ar fi desemnat-o pe Maria Magdalena drept primul martor al Învierii pentru că, în primul rând, era femeie, iar în al doilea rând, pentru că avea o reputație incertă și un profil psihologic dubios, de vreme ce Iisus scosese din ea șapte demoni. De asemenea, nimeni nu ar fi inventat vreodată locul unde a fost îngropat Iisus, mormântul lui Iosif din Arimateea, membru al Sinedrului. Dacă totul ar fi fost doar o poveste, atunci trupul lui Iisus ar fi fost pus în mormântul vreunui discipol devotat, nu în locul de odihnă a unui membru al corpului legislativ, structură administrativă care era cel mai acerb opozant al mesajului lui Iisus.

Dacă Mântuitorul nu ar fi murit și S-ar fi trezit după ce a fost pus în mormânt, cum ar fi putut El să împingă piatra de la intrarea mormântului, epuizat după biciuire, crucificare, pierderea masivă de sânge, șoc și în plus având și o rană de suliță în inimă? Este, de asemenea, imposibil ca 500 de persoane care l-au văzut pe Iisus să fi avut halucinații în masă, deoarece acestea sunt extrem de rare, pentru că, dacă ar fi posibile, atunci ar trebui ca ele să fie rezultatul dorinței intense de împlinire a unor fantezii. Dar ce "halucinație" oare poate să fie atinsă și, în plus, să mănânce pește, cum a făcut Iisus după Înviere?

Ne oprim aici cu enumerarea dovezilor Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, concluzionând odată cu Evangelistul Pavel: "Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră"... "Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii" (1 Cor.15, 14 și 19). (Ziarul Lumina)